

af 27. April 1894. Dog bemærkes, at efterat man i Udkastets 2det Stykke har foreslaaet den fra Loven af 1894 kendte Bestemmelse om, at Reglerne i § 1 ikke komme til Anvendelse paa Betegnelser, der indeholde en urigtig Angivelse af Varens Frembringelsessted (Stednavn), naar den paagældende Betegnelse er gaaet over til efter den almindelige Opfattelse eller Skik og Brug i Handelen at angive Varens Art og Tilvirkningsmaade og ikke Stedet for dens Frembringelse, har man foreslaaet den nye Bestemmelse, at det ved kgl. Anordning skal kunne fastsættés, at visse Betegnelser skulle være undtagne fra den lige nævnte Regel. Forslaget herom skyldes, at Kommissionen af Ministeriet for Handel og Søfart er bleven gjort bekendt med, at det for Afsluttelsen af Handelstraktater med visse Lande eventuelt vil kunne være af Betydning, at Betegnelser, der i sig selv ere Oprindelsesbetegnelser, forbeholdes som saadanne for Varer stammende fra disse Lande, uanset en mulig herskende almindelig Opfattelse eller Skik og Brug.

Som en anden Afvigelse fra § 3 i Loven af 27. April 1894 skal fremhæves, at man har formuleret Udkastets § 1, 2det Stykke, sidste Punktum, saaledes, at der ved Bedømmelsen af, hvorvidt den Omstændighed, at der er benyttet et andet Sprog end det Lands, hvor Varen er frembragt, bør opfattes som en urigtig Angivelse af Frembringelsesstedet, ikke alene vil være at tage Hensyn til Betegnelseens Indhold, men ogsaa til dens ydre Form. Hvis derfor f. Eks. i en Reklameplakat en vis Art her i Landet fabrikerede Cigaretter fremstilles saaledes, at de — fordi de fremtræde i det for russiske Cigaretter sædvanlige Udstyr og Emballage — paa Beskueren maa gøre Indtryk af at være fabrikerede i Rusland af russisk Tobak, vil det ikke være tilstrækkeligt til at fri den paagældende for Strafansvar, at det ved Oversættelse af den med særlige russiske Bogstaver skrevne Tekst maaske maatte vise sig, at det i Virkeligheden er anført, at Cigaretterne ere fabrikerede her i Landet.

§ 2.

Bestemmelserne i § 2 angaa urigtige Angivelser paa Varer, deres Etiketter eller Indpakning. Sammenlignet med Bestemmelsen i § 1 i Loven af 27. April 1894 betyder Udkastets Regler en Udvidelse af de strafbare Angivelsers Omraade, idet Loven af 1894 alene sætter Straf for visse bestemte urigtige Angivelser, (se om disse ovenfor Side 7), medens Kommissionsudkastet foreslaar straffede alle Betegnelser paa Varer, deres Etiketter eller Indpakning, naar Betegnelsen indeholder en urigtig Angivelse, der har Betydning for Efterspørgselen.

Af de i Loven af 1894 indeholdte Bestemmelser har man i øvrigt i Kommissionsudkastet udeladt Bestemmelserne i nævnte Lovs § 1, 2det, 3dje og 4de Stykke. Bestemmelserne i 2det og 3dje Stykke foreslaas udeladte som lidet stemmende med de i dansk Kriminalret ellers herskende Bevisregler, jfr. ovenfor Sp. 3447—48 og Bestemmelserne i 4de Stykke udelades som overflødige, idet de ville være gældende i de i Kommissionsudkastets § 2 nævnte Tilfælde ogsaa uden positiv Hjemmel.

Angaaende Udkastets § 2, sidste Stykke, henvises ganske til § 2 i Loven af 1894.

§ 3.

Bestemmelsen er svarende til § 6 i Loven af 27. April 1894, dog at der i Udkastet er taget Hensyn til den siden Emanationen af nævnte Lov tiltraadte Genferkonvention af 6. Juli 1906.

§ 4.

Bestemmelserne i § 4 søge deres Begrundelse i de Misbrug, der daglig finde Sted med Udsalgsvæsenet. Under et eller andet Paaskud, der intet har med Virkeligheden at gøre, reklameres der af en Mængde Forretninger med Udsalg, og man søger under Udsalgsnavnet at lokke Kunder til sig. Det er derfor anset rigtigt at stille Krav om, at man ved Udsalg, der have en fremskyndet Afhændelse af Varer til Formaal, skal angive Grunden til Udsalget og angive den rigtigt. Begrænsningen der have